

РЕШЕНИЕ

№ 5208

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5059** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Ривал 5“ ЕООД със седалище в [населено място], чрез адв. З., срещу заповед №Т- РД-15-420 от 10.05.2023г. на заместник-министъра на туризма, с която се отказва определяне на вид и категория на туристически обект: класически ресторант „П. Л.“, категория „4 звезди“, стопанисван от жалбоподателя.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на ресторант „П. Л.“ в [населено място], категоризиран с 4 звезди. Във връзка с изтичане на срока на категоризацията на 19.10.2022г., е подал заявление за потвърждаването ѝ. Ресторантът е работил до 20.03.2023г.вкл., след което е затворен за ремонтни работи. За това обстоятелство жалбоподателят е уведомил Министерство на туризма (МТ) с писмо от 27.03.2023г., като е поел ангажимент да уведоми министерството при отваряне на обекта. Въпреки това, административният орган е извършил проверка на 29.03.2023г. и като е установил, че обектът е заключен и не извършва търговска дейност, е издал процесната заповед. Допуснати са съществени процесуални нарушения, тъй като заповедта е издадена след срока по чл. 130, ал.1 от ЗТ. Проверката е извършена в края на зимния сезон, когато повечето заведения в Б. затварят, без жалбоподателят да бъде уведомен и без да се вземе предвид, че същият е уведомил МТ, че временно ще затвори обекта. Поради това невъзможността да се извърши проверка на място е по вина на административния орган. С оглед изложеното жалбоподателят моли процесната заповед да бъде отменена, а преписката – върната за продължаване на процедурата по потвърждаване на категоризацията на обекта. Претендира разноски по

списък.

Ответникът - заместник-министър на туризма, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на обект“ класически ресторант „П. Л.“ в [населено място], хотел „П. Л.“, капацитет 160 места, категоризиран с 4 звезди съгласно удостоверение за категоризация № РК-19-11378 от 19.10.2017г. със срок на валидност 5 год.

Административното производство е започнало по заявление – декларация № Т-81-00-277 от 06.10.2022г., подадена от жалбоподателя в МТ, с искане за потвърждаване на категоризацията на заведението за хранене – ресторант с 160 места, за целогодишна експлоатация. Към заявлението е приложено платежно нареждане за заплатена такса за исканата административна услуга. На 27.03.2023г. жалбоподателят е изпратил по електронна поща на официалния имейл адрес на МТ уведомително писмо, че считано от 22.03.2023г. обектът временно няма да работи и при подновяване на работата ще уведоми административният орган за извършване на проверка за потвърждаване на категоризацията. Независимо от това на 29.03.2023г. трима служители при МТ са извършили проверка на място и са установили, че хотелът е заключен и не извършва туристическа дейност. На входа на хотела е поставена табела, че е затворен. Прието е, че е налице обективна невъзможност експертната работна група да извърши проверка на място в обекта и е съставен констативен протокол от същата дата. На проведеното на 21.04.2023г. заседание на Експертната комисия по категоризация на туристическите обекти, назначена със заповед № № Т-РД-14-12 от 17.05.2022г., изм. със заповед № Т-РД-14-18 от 27.07.2022г. на министъра на туризма, по т. 1.1.10 от дневния ред, е взето единодушно решение за отказ за определяне на вид и категория на ресторант „П. Л.“, поради невъзможност експертната работна група да извърши проверка на място в обекта по вина на проверяваното лице. За заседанието е съставен протокол № РК-06-04/2023г., подписан от председателя и секретаря на експертната комисия. На това основание е издадена процесната заповед на зам.министър на туризма за отказ за определяне на вид и категория на обекта. За удостоверяване компетентността на органа е представена заповед № Т-РД-16-78 от 02.03.2023г. на министъра на туризма, с т. II.1.9. от която на зам.министъра са делегирани функциите по чл. 130, ал.7 от ЗТ. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 17.05.2023г. съгласно известие за доставяне на л. 72.

При тези фактически данни, които се подкрепят от представените към административната преписка писмени доказателства, настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в срок – на 26.05.2023г., срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, който неблагоприятно засяга правната сфера на оспорващия, с оглед което за него е налице правен интерес от обжалването. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по аргумент от чл. 127, т.2 от ЗТ във връзка с т. II.1.9. от заповед № Т-РД-16-78 от 02.03.2023г. на министъра на туризма, но при допуснати съществени процесуални нарушения.

От материалите по административната преписка е видно, че подаденото заявление –

декларация е за потвърждаване на категорията на туристически обект (заведение за хранене и развлечения) по реда на чл. 133, ал. 3 от ЗТ. Съгласно чл. 133, ал. 2 от ЗТ срокът на издаденото удостоверение за самостоятелните заведения за хранене и развлечения е 5 години с изключение на срока на удостоверението за обектите, разположени върху понтон, което е със срок, съответстващ на срока на действие на разрешителното. Според ал. 3 на същия текст в срок до три месеца преди изтичането на 5-годишния срок лицето следва да подаде заявление-декларация за потвърждаване на категорията на обекта или да получи категория, различна от определената му до момента, както и да заплати такса за извършване на проверка на място в туристическия обект съгласно тарифата по чл. 69, ал. 3. Категорията на обектите се прекратява с изтичането на срока. Следващата ал. 4 регламентира, че ако съответното лице не предприеме действията по ал. 3 в указания му срок, категорията на обекта се прекратява с изтичането на срока. В този случай за същия обект нова категория може да бъде определена по реда на чл. 129 и 130. Съгласно ал. 5 заявление-декларацията за категорията на обекта по ал. 3 се подава до съответния категоризиращ орган на място, по пощата или по електронен път. В ал. 6 е посочено, че служители на Министерството на туризма, съответно на общината, извършват проверка на място в туристическия обект за цялостно съответствие на обекта с изискванията за декларираната категория. При констатирано съответствие на обекта в тримесечния срок по ал. 3 се продължава срокът на досегашната категория на обекта или се определя нова категория за нов 5-годишен срок. Съгласно ал. 7 за определената категория на обекта по ал. 6 се издава ново удостоверение, което се получава от лицето след връщане на предходно издаденото.

Следователно потвърждаването на категорията на обекта е различна и самостоятелна процедура от процедурата по първоначално определяне на вид и категория на обекта по чл. 129 и чл. 130 от ЗТ, която се развива при облекчени условия и ред. В това производство съответното лице следва да подаде единствено заявление – декларация по чл. 133, ал. 3 от ЗТ, а служители на МТ извършват проверка на място в туристическия обект за цялостно съответствие на обекта с изискванията на декларираната категория, без да се издава временно удостоверение за открита процедура по категоризиране на обекта по чл. 130, ал. 1 от ЗТ. Разпоредбите на чл. 129 и чл. 130 от ЗТ са приложими само в хипотезата на чл. 133, ал. 4 от ЗТ, когато е подадено заявление – декларация за определяне на нова категория на обекта, след като е пропуснат срокът по чл. 133, ал. 3 от ЗТ и категорията на обекта е прекратена. В случая лицето е подало заявление за потвърждаване на категорията на обекта в срок, поради което и административният орган е бил длъжен да го разгледа по реда на чл. 133 от ЗТ, като прецени съответствието на заявлението – декларация с посочените по-горе разпоредби, след което да пристъпи към проверка на обстоятелствата по чл. 133, ал. 6 от ЗТ. Вместо това ответникът е разгледал заявлението като искане за първоначално определяне на категория на обекта по реда на чл. 129 и чл. 130 от ЗТ, издавайки отказ за категоризиране по чл. 130, ал. 7, т.2 от ЗТ. Така той се е произнесъл по едно непредявено искане, без да съобрази обхвата на сезирането.

На следващо място, ответникът не е спазил изискването на чл. 133, ал.6 от ЗТ да извърши проверка в рамките на тримесечния срок по ал. 3, считано от датата на подаване на заявлението, т.е. в периода 06.10.-19.10.2022г. Нарушението е съществено, доколкото ако бе извършил такава проверка резултатът би бил различен, тъй като ресторантът не е бил затворен. Вместо това същият е посетил обекта на

29.03.2023г., след като изрично е бил уведомен от жалбоподателя, че считано от 22.03.2023г. ресторантът временно няма да работи. За посещението е съставен констативен протокол, за който жалбоподателят не е уведомен и не му е дадена възможност да направи възражения по чл.8, т.9 от Правилника за организацията на работа, състава и дейността на Експертната комисия по категоризация на туристическите обекти. Поради това невъзможността да се извърши проверка на място в обекта не може да се вмени във вина на проверяваното лице, доколкото същото е направило необходимото за потвърждаване категоризирането на обекта. Административният орган е разполагал с възможност да спре производството във връзка със заявлението на жалбоподателя от 27.03.2023г. до момента на подновяване работата на обекта. Следва да се отбележи, че това, че заведението е за целогодишна експлоатация, не означава, че същото не може временно да спира работа по обективни причини, които също подлежат на проверка от страна на административния орган. В случая е налице неизпълнение на задължението на административния орган да предприеме необходимото за изясняване на релевантните факти и обстоятелства съобразно чл.35-36 АПК.

Като е постановил своя акт без да се съобрази с посоченото по-горе, административният орган е допуснал съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на заповед №Т- РД-15-420 от 10.05.2023г. на заместник-министъра на туризма. Поради това същата следва да бъде отменена, а преписката - върната за произнасяне по предявеното искане по чл. 133, ал. 3 от ЗТ при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед на изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски по делото в размер на 50 лева - платена държавна такса, и 1000 лева - адвокатско възнаграждение, платено по банков път съгласно платежно нареждане на л.106.

Водим от горното, както и на основание чл. 172, ал. 2, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ривал 5“ ЕООД, заповед №Т- РД-15-420 от 10.05.2023г. на заместник-министъра на туризма.

ВРЪЩА преписката на заместник-министъра на туризма за ново произнасяне по заявление – декларация с вх. № Т-81-00-277 от 06.10.2022г., подадено от „Ривал 5“ ЕООД, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите към настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на „Ривал 5“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 1050лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: